

ทองคำ

ในกัมพูชาพบร่องรอยและแหล่งทองคำขนาดเล็กจำนวนมาก โดยเฉพาะในจังหวัดทางตอนเหนือ คือ Battambang, Banteay Meanchey, Siem Reap, Kampong Thom, Preah Vihear และ Ratanakiri งานสำรวจธรณีวิทยาเมื่อไม่นานนี้นำไปสู่การค้นพบแหล่งแร่ใหม่ในจังหวัด Ratanakiri, Monduliri, Kampong Cham และ Kampot หลายแห่ง แหล่งแร่ส่วนใหญ่มีชาวท้องถิ่นขุดหาแร่รายย่อยอยู่ การผลิตเหล่านี้อยู่นอกเหนือการควบคุมของกรมธรณีวิทยาและการเหมืองแร่ ทั้งยังไม่มีบันทึกข้อมูลการผลิต

1) แหล่งแร่ทองคำ Boduptrup (จังหวัด Banteay Meanchey)

ทองคำธรรมชาติพบในสายแร่ควอตซ์ที่แทรกตัวตามรอยแตกหินดินดานและหินปูนยุคทีโวเนียน-เพอร์เมียน แร่ที่เกิดรวมอื่นๆ ได้แก่ เงิน กาลีนา สฟาเลอไรต์ ซาลโคไฟไรต์ และบอร์ไนต์ แหล่งแร่มีการผลิตบนผิวดินและใต้ดินตั้งแต่ปี 1877 และมีการประเมินปริมาณสินแร่ไว้ที่ 440,000 ตัน ที่ปริมาณทองคำเฉลี่ย 15 กรัมต่อตัน หลังจากนั้นได้หยุดดำเนินการไป ในปี 1961-1965 ได้มีการตรวจสอบแหล่งแร่เพิ่มเติม

2) แหล่งทองคำ Phnom Thmar Meas (จังหวัด Battambang)

แหล่งแร่ตั้งอยู่ทางตะวันตกของกัมพูชา เข้าถึงได้จากทาง Parlin หรือเมืองข้างเคียงในไทย ทองคำธรรมชาติและไพไรต์เจือทองเกิดอยู่ในสายแร่ควอตซ์ในหินปูนยุคเพอร์เมียนที่มีรอยเลื่อนหรือการแปรรูปอย่างรุนแรง ได้มีการตรวจสอบในปี 1933 ไม่มีการสำรวจเพิ่มเติมในพื้นที่แหล่งแร่และไม่มีข้อมูลปริมาณและคุณภาพแร่

3) แหล่งแร่ทองคำ จังหวัด Preah Vihear

แหล่งแร่ทองคำหลักที่พบ 3 แหล่งอยู่ในอำเภอ Rovieng จังหวัด Preah Vihear ได้แก่ แหล่งตะกอนทองคำ Phnom Deck (จังหวัด Preah Vihear) ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นลานแร่ลูกรังของตะกอนเชิงเขา-ตะกอนปากน้ำ (colluvial) และตะกอนพัดพา แหล่งกำเนิดของแหล่งแร่ยังไม่ชัดเจน แต่น่าจะมีความสัมพันธ์กับสายควอตซ์ในมวลหินแกรนิต Phnom Deck แหล่งแร่ Phnom Lung (จังหวัด Preah Vihear) เป็นเครือข่ายสายแร่ควอตซ์ในอพาไทต์และแกรนิตของ Indosienian Massif มีแร่ทองคำและร่องรอยของเพอร์ไรท์ ซาลโคไฟไรต์ กาลีนา สฟาเลอไรต์ โคเวลไลต์ ซาลโคไซด์ มิสพิคเคิล บิสมาทธรรมชาติ และเทลลูโรบิสมูไทต์ ในปี 1972 มีรายงานปริมาณการผลิตรวมจากแหล่งแร่ Phnom Deck และ Phnom Lung ที่ประมาณปีละ 150 กิโลกรัม BRGM ได้รายงานปริมาณแร่เฉลี่ยของตัวอย่าง (bulk sample) ที่ 31 กรัมต่อตัน และแหล่งสายแร่ Rumdey (จังหวัด Preah Vihear) เป็นสายแร่ควอตซ์มีทองปนและสายแร่ย่อยความกว้าง 3-90 เซนติเมตรตัดผ่านหินมอนโซไนต์แกรนิตแทรกซอนซึ่งแปรหินตะกอนยุคไทรแอสสิกเป็นฮอร์นไฟเซด BRGM ได้ประเมินปริมาณสำรองแร่ทองคำไว้ที่ 90-258 กิโลกรัม

แหล่งแร่ทองคำทั้ง 3 แหล่งมีการผลิตในอดีตและได้เลิกผลิตไป ปัจจุบันเหลือเพียงการขุดหาแร่รายย่อยในแหล่งตะกอน-เชิงเขา-ตะกอนพัดพาในพื้นที่ Phnom Lung แต่แหล่งแร่ปฐมภูมิยังไม่มีการผลิตและควรมีการสำรวจเพิ่มเติมตามหลักเกณฑ์ในพื้นที่ดังกล่าว

4) แหล่งแร่ Phnom Chi (จังหวัด Siem Reap)

แหล่งแร่ปรูมภูมิมิเป็นสายแร่ควอตซ์เจือทองแทรกตามรอยแตกและหินแม่ชนิดฮอร์นเฟลที่ได้รับความนิยมสูงซึ่งคาดว่าเป็นหินยุคไทรแอสสิก ในปัจจุบันชาวท้องถิ่นได้ขุดหาแร่รายย่อยในตะกอน Alluvium และตะกอนเชิงเขาที่มาจากแหล่งแร่ปรูมภูมิมิ เมื่อไม่นานนี้ บริษัททำเหมืองแร่บางแห่งพยายามดำเนินการสำรวจในพื้นที่แหล่งแร่ แต่ยังไม่สามารถสำรวจแบบ Reconnaissance ได้ เนื่องจากขาดความปลอดภัยและเส้นทางเข้าถึง ไม่มีข้อมูลการผลิตและคุณภาพทองคำ

5) แหล่งแร่ในหินดานและกรวดพื้นบนหินบะซอลต์(จังหวัด Ratanakiri)

ในปัจจุบัน การค้นพบแหล่งแร่และแหล่งที่พบทองคำในจังหวัด Ratanakiri ได้ดึงดูดความสนใจของบริษัทต่างชาติหลายแห่ง นักธรณีวิทยาหลายกลุ่มได้ทำการสำรวจแร่ในพื้นที่และได้สำรวจหาทองคำในรายละเอียด

แหล่งแร่ Kanchanh (จังหวัด Ratanakiri) แหล่งแร่ในตะกอน Colluvial อยู่ห่างจากเมือง Banlung ไปทางใต้ 14 กิโลเมตร บนถนนหลวงหมายเลข 13 (ถนน Banlung-Lumphat) สายแร่ควอตซ์เจือทองขุดได้จากปล่องและ trenches ลึก 0.5-2 เมตร และถูกบดและร่อนในลำธารข้างเคียง ขนาดผลึกทองคำมีตั้งแต่ขนาดเล็กมากจนมองด้วยตาเปล่าไม่เห็น จนถึง 0.5 มิลลิเมตร ข้อมูลที่ได้จากผู้ขุดแร่ท้องถิ่นซึ่งประมาณการแร่ที่ได้ต่ำเกินจริง แจ้งว่ามีปริมาณทองคำ 0.75 กรัมต่อตัน หินไดโอรไรต์ แกรโนไดโอรไรต์ และแกบโบรแทรกซอนในท้องที่อาจเป็นแหล่งทองคำ และยังมีรายงานเหมืองแร่ทองคำเปิดดำเนินการอยู่ทางตะวันออกถึงตะวันตกเฉียงใต้ ห่างจากแหล่งแร่ Kanchanh 10 กิโลเมตร